

Долина тривоги (переклад В. Гречки)

Едгар Аллан По

Якось посміхнувся діл,
В тиші, без людей довкіл,
Що по війнам розійшлись,
Зорям лишивши колись,
Уночі, з їх веж лазурних,
Стерегти цвіт квітів буйних,
Промінь сонця де лежав,
Цілий день ледарював.
Зараз кожен чує там –
Долу сум, тривожний нам.
Неспокійно цим місцям,
Крім повітря – все в журбі,
Те ж – в самотній ворожбі.
То не від вітру – шелест крон,
Мов хвиль морських, холодних тон,
З-поза Гебрид туманних зон!
То не від вітру – рух хмарин,
Чий шурхіт із Небес царин,
Весь день тривожить без причин,
Понад фіалок, що лежать,
Немов очей загиблих рать,
Понад тих лілій хвилювань,
З могил, що без імен, зітхань!
Від хвилювань, з верхівок їх –
Роси пахучих крапель біг.
Це плач, по ніжним стеблам, вниз –
Перлини сяйні вічних сліз.

Переклад Віталія Гречки, 2023